

Reactie van comité *Red de Onderdoorgang* op het interview met Wim Pijbes in *Het Parool* van 12 juli 2008.

Wat doet een nieuwe directeur van een museum, dat nog voor minstens 5 jaar gesloten is vanwege een slecht vlottende verbouwing, om aandacht te trekken? Die roept iets over de passage onder het museum en geheid... het komt op de voorpagina van *Het Parool*. Hij is niet de eerste. Ronald de Leeuw wilde de onderdoorgang ook al bij het museum inlijven. Hij probeerde dat met het ontwerp van Cruz en Ortiz waarin een groot deel van de passage in beslag zou worden genomen door een toegangstrap. Er bleef zo weinig ruimte over dat fietsers er niet meer bij konden. Toen het stadsdeel een stokje voor dit plan stak, vond oud-directeur Henk van Os dat het stadsdeel het Rijksmuseum als de eerste de beste patatkraam behandelde.

Wim Pijbes komt nu met het plan om fietsers overdag uit de passage te weren. Alleen zo, meent hij, kan het Rijksmuseum een waardige toegangspoort tot Oud-Zuid vormen. In de gauwigheid annexeert hij ook de openbare ruimte voor en achter het museum om die droom te verwezenlijken. Waarom fietsers niet in dat wensbeeld passen vertelt hij overigens niet.

Maar dat gaat zomaar niet. Over de openbare ruimte besluit nu eenmaal de volksvertegenwoordiging, niet een culturele ondernemer die een groot gebaar wil maken. Dat heeft de raad van stadsdeel Oud-Zuid (en niet de rechter zoals het *Parool* foutief vermeldt) in 2004 duidelijk gemaakt. Zij stemde toen unaniem in met het Ruimtelijk Afwegings Kader, een soort mini bestemmingsplan, waarin het belang van de passage voor fietsers én voetgangers wordt erkend en voldoende ruimte en veiligheid gegarandeerd wordt voor alle gebruikers van de onderdoorgang.

Tot de sluiting in 2004 was de onderdoorgang van het Rijksmuseum waarschijnlijk de drukste fietsverbinding ter wereld. En die ging probleemloos samen met de vaak grote voetgangersstromen. Het Ruimtelijk Afwegings Kader zorgt er voor dat dat na de verbouwing niet anders zal zijn.

Het is vreemd dat die museumdirecteuren – toch de ‘hoeders van de cultuur’ – het fietsen niet kunnen zien als een waardevol onderdeel van de Nederlandse cultuur. Ze lijken het vooral te beschouwen als iets dat in geen geval bij hun museum moet gebeuren.

Pijbes maakt er zich in *Het Parool* zorgen over dat Nederland niet meer voorop loopt, niet meer ‘the place to be’ is. Wonderlijk dat juist hij voorstelt om de fietspassage, hét symbool van het fietsbeleid waarmee Nederland wereldwijd voorop loopt, af te sluiten.

Hij beseft waarschijnlijk niet dat Amsterdam internationaal aan de top staat als het om fietsbeleid gaat, en een groot voorbeeld is voor de talloze steden die te kampen hebben met dichtslibbende wegen, verkeersonveiligheid, vervuilde lucht en bewoners met overgewicht. Zij kijken met grote belangstelling naar het Amsterdamse fietsbeleid. En ook voor toeristen zijn het fietsen en de voorzieningen ervoor een ‘amazing experience’ en een aanstekelijk voorbeeld van de mogelijkheden van fietsen.

Voor hen, en voor alle Amsterdammers, is de enorm lange afsluiting van de museumpassage een pijnlijk gemis. Laat de nieuwe museumdirecteur zich vooral bezig houden met een goede voortgang van de verbouwing en niet (weer eens) opperen dat de Nederlandse cultuur buiten zijn tempel maar een eind om moet gaan fietsen.

Wij nodigen hem met plezier uit voor een gesprek als hij wat meer over deze Nederlandse (Amsterdamse) cultuur buiten de museummuren te weten wil komen.

Marjolein de Lange

Comité Red de Onderdoorgang

Waarin deelnemen: Fietsersbond Amsterdam, Werkgroep Toegankelijkheid en Wijkcentrum
Vondelpark-Concertgebouw